

مؤلف

تاریخ و قصص نابی

هنجارمینکه قاضی القضاط صدر جهان منهاج سراج جوزجانی کتاب معروف خود طبقات ناصری را در حدود (۶۵۸ ه) در دهلی می نوشت در جمله مأخذ دیگری که وی در دست داشت کتابی را بنام تاریخ و قصص نابی ابن الهیضم نابی نام می برد، که نام مؤلف کتاب و نسبت وی در نسخ خطی و مطبوع مسخ شده و آنرا ابن هیضم و قصص نابی و باقی و ثانی و بابی و غیره ضبط کرده اند.

در سال (۱۳۲۱ ش) نویسنده عاجز این کتابرا از روی نسخ خطی و مطبوع و ترجمة انگلیسی آن که راوردتی کرده است تکمیل و تصحیح و تعلیق نموده و برای طبع حاضر ساختم که جلد اول آنرا در سال (۱۳۲۸) و جلد دوم را در سنه (۱۹۵۴ م) باوضع نامطبوعی چاپ و نشر کورم.

در پایان جلد دوم کتاب تعلیقات مفصلی را بران نوشتم که ازان جمله شرحی است درباره کتاب تاریخ و قصص نابی و نام و نسبت مؤلف آن که از صفحه (۷۷۹ تا ۷۷۵) کتاب مذکور را حاویست.

درین تعلیق از روی استناد تاریخی و اشاراتیکه قاضی منهاج سراج در مورد متعدد طبقات ناصری کرده است باین نتیجه رسیده بودم که نام مؤلف کتاب مذکور ابوالحسن الهیصم بن محمد النابی است که باید همین شخص کتاب مذکور را نوشته و پرسش تهدیب و تبویت کرده باشد، و بنابرین از طرف منهاج سراج بنام قصص ابن الهیصم نابی هم ذکر شده است.

در همین تعلیق نوشته بودم، که ضبط های (ثانی - بابی - باقی) در نسبت مؤلف سهو کاتبان و ناسخان است و باید صحیح آن (نابی) باشد که نسبت به (ناب) تأحیتی که در او به هرات رود واقع بود و درین باره دلایل و اسناد خود را به تفصیل اندiran تعلیق آروده ام.

از نوشتن تعلیق مذکور اکنون پوره بیست سال گذشت و دران هنگام هر چیزی که گفته و نوشته شده مبتنی بر حدس و تخمين بوده و برای اثبات همان مدعما سند خارجی دیگری در دست نبود.

چون تعلیق و تشریح مذکور چاپ شده و در جلد دوم طبقات ناصری موجود است درینجا به تکرار آن نیازی نیست، ولی برای تایید همان استنتاج و حدس تاریخی اکنون سندی بدست آمده که اینک آنرا درین سطور می نویسم و امیدوارم که جویندگان و پژوهندگان مطالب تاریخی را در تائید و تتمیم همان مقاصد مفید بار آید و همان حدس و تخمين به یقین برسد بدین تفصیل :

شهادت مجمل فصیحی

فصیح احمد بن جلال الدین محمد فصیحی بسال (۷۷۷ هـ = ۱۲۷۵ م) در شهر هرات متولد شد و در همانجا به تحصیل علم پرداخت و مدتی در دربار شاهان هرات میرزا شاهرخ و بایسنقر میرزا محشور بود

و مشاغلی عمدۀ داشت تا که در سنه (۸۳۶ هـ) مورد غضب قرار گرفت، و در اوقات معزولی به تالیف کتابی بنام مجمل فصیحی پرداخت و بعمر (۶۸) سالگی در سال (۸۴۵ هـ) از جهان رفت.

فصیحی کتاب خود را به ترتیب سنین هجری مشتمل بر وقایع تاریخی و موالید و وفیات و شرح حال رجال معروف و دیگر مطالب مهم تاریخ تا حدود سنه (۸۴۵ هـ) نوشت که از کتب بسیار مفید و سودمند تاریخ افغانستان بشمار می آید و اینک از روی نسخ خطی بار اول در سه جلد انتشار یافته است.

فصیحی در جلد دوم مجمل (ص ۱۲۳) در شرح وقایع وفیات سال (۴۰۹ هـ) در ذکر وفات امام ابوالمنصور الازھری الھروی می نویسد : "قال الامام هیصم بن محمد بن عبدالعزیز الناوی صاحب کتاب التهذیب فی اللغة و هو کتاب صنفه الامام المذکور فی اللغة و فی تاریخ الکرامیة و هذالامام هو ابن بنت محمد بن هیصم الکرامی الامام المشهور".

در اخیر این مبحث دو مطلب مفید دیگر را بقرار ذیل اضافه میکند: "و کان وفات الامام محمد بن الهیصم الکرامی الناوی ... بنشابور فی الثامن و العشرين من شوال (۴۰۹ هـ)" درباره نسبت این خاندان تصویح میکند :

"الناوی و هو نسبته الی ناو قریبة من هراترود".

ازین تصویح فصیحی میدانیم که این امام هیصم بن محمد بن عبدالعزیز ناوی همان شخصی است که منهاج سراج اورا بنام ابوالحسن هیصم بن محمد نابی مؤلف تاریخ و قصص دانسته است وی بقول فصیحی نواسه دختری (ابن بنت) محمد بن هیصم کرامی ناوی

پیشوای فرقه هیصمیه از کرامیان هرآتست که در ۲۸ شوال (۴۰۹ ه) در نشاپور در گذشته است.

اما آنچه فصیحی نسبت این رجال را ناوی نوشته شکلی است از همان نابی منهاج سراج که تاکنون هم مردم ناب را ناو گویند، و تبدیل حروف (ب = و) در لهجه هروی فراوان است و تصریح فصیحی به اینکه ناو در هر آنروز واقع بود عیناً مطابق قول منهاج سراج است.

ناگفته نماند که فصیحی گاهی در ضبط سنین وفیات سهوهای فاحشی دارد، که از آنجمله وفات امام ابو منصور محمد بن احمد بن طلحه الازهري الهروي صاحب کتاب التهذيب را در ذیل وقایع سال (۴۰۹ ه) ضبط کرده در حالیکه وفات امام لغوی مذکور که دارای تالیفات زیادیست بقول حاجی خلیفه در کشف الظنون (۳۵۱/۱) در سال (۳۷۰ ه = ۹۸۰ م) در همین شهر در گذشته است، و جمهور مؤرخان برین اند، که از هری بسال ۲۸۲ ه در هرات تولد یافته و در سال ۳۷۰ ه = ۹۸۰ م در همین شهر در گذشته است.

بهر صورت باوجودیکه فصیحی در برخی موارد از تساهل کار گرفته و سهوهائی را مرتکب گشته باز هم مجمل وی نکات بسیار مهمی را از کتبی که از بین رفته و اکنون در دست مانیست ضبط و حفظ کرده است، که از آنجمله نکاتی است درباره نام و نسبت مؤلف قصص نابی. (۱)

(۱) مجله آریانا، سال ۱۳۴۱ ش، شماره ۲، ص ۱۷ - ۱۹.